

[Hasle.]

et saadant Forslag. Jeg maa advare mod det, fordi det vil bidrage yderligere til at holde Ejendomspriserne oppe paa Landet, og det vil være overordentlig vanskeligt at slippe af med denne Henstand. Vi var saa heldige, om jeg saa maa sige, sidst, at vi slap af med Henstanden af 1932—33 derved, at en stor Del kom ind under den almindelige Kreditforeningsgæld ved Konverteringerne, derved at Konverteringslaanene blev saa store, at de ogsaa dækkede Henstandsbeløbene. Den Udvej er fremtidig lukket, og der bliver derfor ikke nogen Mulighed for at komme ud af Henstanden undtagen ved ganske almindeligt at betale den; nogen nærliggende Udsigt til, at Landbruget skulde kunne det, synes der jo ikke at være. Jeg tror altsaa ikke meget paa den Hjælpeforanstaltning, som Det frie Folkeparti foreslaar her, selv om jeg naturligvis erkender, at rent logisk er Forslaget bedre end Regeringens, der foregiver noget, men betyder intet.

Det konservative Folkeparti vil i hvert Fald ikke være med til denne Lovgivning; vi forstaar, at Regeringen lader Sorteper gaa videre til Kreditforeningerne, og det vil vi ikke være behjælpelige med.

Rasmussen (Gylling): Idet jeg paa mit Partis Vegne anbefaler dette Lovforslag, synes jeg, der er Anledning til at understrege, at det ikke er en Lovgivning, der fortsætter paa den almindelige Henstands Grund, saaledes som vi før har været inde paa det. Det blev jo godtgjort under Lovforslagets første Behandling, at her drejer det sig kun om Tilbud til de Kreditorer, som har Ævne og Vilje til at gennemføre en saadan Henstand.

Jeg maa sige, det er en noget mærkelig Form for Velvilje, Venstres ærede Ordfører her viser. Han siger, at han vil være med til Lovforslagets Gennemførelse, og det skal foregaa paa den Maade, at Partiet ikke agter at stemme for det. Tror man, man kan vedtage nye Love her i Rigsdagen ved at anvende denne Regel for Lovforslags Gennemførelse? Det har ganske vist været Venstres Holdning næsten ved enhver Lejlighed i Vinterens Løb, men tror Partiet, at det kan gaa ud til Befolkningen og fortælle, at de har *medvirket* ved disse Lovforslags Gennemførelse, fordi de har sagt „Stemmer ikke“ ved Afstemningen?

Jeg var noget forbavset over de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hasle fremsatte, naar jeg sammenligner med de Udta-

lelser, det ærede Medlem fremsatte ved Lovforslagets første Behandling. Jeg erindrer noget om, at det ærede Medlem da sagde, at under Hensyn til den daarlige Høst sidste Aar kunde der være en vis Forklaring paa, at man fremsatte dette Lovforslag. Det ærede Medlem har vist været i Selskab med visse Institutioner siden den Tid, og dette Samvær har altsaa bevirket, at han nu slaar Retræte.

Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag, idet jeg tror, at nogen Nytte kan det gøre.

J. S. Foget: Jeg skal ikke i nogen Maade forsøge at skjule den Skuffelse, jeg følger ved at skulle omtale Lovforslaget, efter at det har været i Udvalg. Jeg havde ventet, at man virkelig vilde have gennemført noget effektivt. I det ærede Medlem Hr. A. C. Mørtensens Udtalelser hører man et saa decideret Had imod Landbruget, at man bedre forstaar Slutresultatet. Naar man hører det ærede Medlem udtale, at Husmændene har hylet, og derfor har de faaet noget, de andre har ikke hylet, og de burde have lige saa meget — det ærede Medlem vender sig altsaa med Sprogets skarpeste Ord mod Husmændenes Optræden —, saa forstaar man jo bedre, hvorfor man overhovedet ikke har villet vise noget som helst Hensyn.

Det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget var fremsat „efter Opfordring af Landbrugsraadet“, men Landbrugsraadet havde anmodet om Fredlysning. Jeg har før udtalt, at der findes ikke Fredlysning i dette Lovforslag. Jeg skal ikke gaa videre ind paa det ærede Medlems andre Udtalelser, men kun fastholde, at det ærede Medlem sagde, at naar vi ønskede at holde Landmændene ved deres Bedrifter, selv om de havde flere Terminers Henstand, kunde man ikke undres over, at vi fremkom med et Ændringsforslag som det, vi var fremkommet med. Det, jeg ankede over, da man smed Statshusmanden bort fra hans Ejendom, var, at man nægtede ham at lade hans Søn komme til, der stod med tilstrækkelig Penge, og at man i Forvejen havde solgt Ejendommen til en Pris, der laa 5 000 Kr. under, hvad den gamle Ejer havde Ejendommen til og maatte forrente.

Det ærede Medlem Hr. Hasle vilde meget advare imod vort Ændringsforslag ud fra den Betragtning, at det mener jeg man maa understrege —, at saa vilde Ejendomspriserne paa Landet ikke falde. Det konservative Parti nærer altsaa absolut